

ZIUA SOLIDARITĂȚII INTERNAȚIONALE A CELOR CE MUNCESC!

Proletari din toate țările, uniți-vă!

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXV, SERIA II NR. 6206

6 PAGINI — 30 BANI

JOI 1 MAI 1969

Ne-am deprins în fiecare an constructiv — din acești 25 de ani de la Eliberare — cu o nouă măsură a timpului socotit în intensitatea faptelor. Zi de primăvară și iarnă, zi de sinteză și de bilanț, zi în care flăcările celor ce muncesc, fluturând în lătaia vântului, simbolizează forța solidarității muncitorilor de pretutindeni. hotărârea de luptă, speranța și pacea, ziua de 1 Mai adună, pe pământul nostru, toate meridianele de hărnicie ale țării, într-o vastă proiecție de spectacol sărbătoresc.

SUB SEMNUL MARILOR CREAȚII

propria, aducând — prin întrecerile în care s-a angajat, mobilizat de Unionea Tineretului Comunist — un timbru specific, distinct, în concertul muncii și creației românești. Toate aceste victorii, care apăsă capacitatea economică, tehnică și științifică a României socialiste, din măsura înaltă a unui popor, a resurselor creatoare cu care se angajează în dialogul cu lumea și timpul, sint favorizate de cadrul nou al vieții noastre sociale. În care, în dezvoltarea eficientă măsurile stabilite de partid privind îmbunătățirea conducerii și planificării economice, continuă întărirea a democrației noastre socialiste, perfecționarea societății românești în ansamblul ei.

„Scînteia tineretului”
(Continuare în pag. 6 v.)

Sărbătoarea primei zile a lui Mai își sporește astăzi semnificațiile prin proiecția — în orizontul acestui an — a două evenimente de o deosebită însemnătate în viața patriei, a națiunii noastre socialiste: aniversarea unui sfert de veac de la Eliberare și Congresul al X-lea al partidului. Este, în același timp, un an decisiv în îndeplinirea obiectivelor cincinalului și în pregătirea hăzei materiale pentru trecerea la viitorul plan de cinci ani în curs de elaborare. Victoriile pe care le raportează, în aceste zile, oamenii muncii din industrie și agricultură, din construcții, de pe sanctoriile științei, culturii și artei, ale întregii noastre vieți sociale, aflată în plină perfecționare și dezvoltare, sint elovente pentru hotărârile fierbințe, profund patriotice, a întregului nostru popor, de ași consacra toate forțele indepen-
dentele exemplare a sarcinilor cincinalului, obiectivelor de însemnătate istorică stabilite de Congresul al IX-lea și Conferința Națională a P.C.R. Întrecerea, desfășurată pe scara națională, pentru îndeplinirea și depășirea planului de stat pe 1969 în industrie și agricultură, întrecerea între institutele de proiectare și cercetare, consacrată ridicării pe o treaptă superioară a activității științifice, au imprimat acestui an, încă din primele sale zile, amprenta unor căutări novaloare în toate domeniile, pentru fructificarea tuturor rezervelor existente, pentru sporirea eficienței muncii, a ridicării ei la indici de calitate tot mai înalți. În competiția sportivă și estetică economică națională, a făuririi unor valori materiale tot mai înalte, tineretul, alături de întregul popor, își înscrie aportul său

NOI, ÎN „MAI '69”

GHEORGHE TOMOZEI

A vorbi despre 1 Mai nu înseamnă doar a colora o pagină de istorie mereu nouă ci, redescoperind sensurile zilei-simbol, poți să anticipezi virste viitoare, elanuri și lumină pe care încă nu le-ai încercat, te poți conecta la înalte tensiuni suflaști, desăvîrșind, desăvîrșindu-te.
Să i se îngăduie poeziei ca — măcar pe acest prilej — să facă un schimb: să primească de la linierii condeii, au totuși o vibrație lăuntrică, să primească simplitatea felului lor de a vorbi despre Mai renunțând, la rândul, în favoarea lor, la inefabilele piese de recuzita ale mestesugului său — imaginile. Altcineva se cade, decît el, să ducă la împlinire metaforele de oțel și beton ale marilor construcții, altcineva coace în cuplarea de cărămidă culorile înalțării, altcineva sapă — la modul cel mai concret cu putință — la temelile timpului. El, poezii, ar putea vorbi despre semnificațiile lui Mai '69 folosindu-se de cea mai fertilitate dintre scrieri: aceea în haine de lucru, aceea purtînd cu sine mesajele încă neafirmate ale generațiilor ce vor fi, descinzînd din rîndurile celor ce alcătuiesc generația de azi.
A muncii pline de devotament pentru ca instituțiile socialiste să se caute cu mîndrie în țărîni vînzătoare; A încredării în energia poporului — vîră genetică, de miracole;

A speranței. Generație care e gata să iasă în stradă cu steagurile lui Mai fluturînd deosebit colorat, fără sfîrșit, pentru a-și afirma încă o dată strigătul vital, darina de a-și întemeia viitorul pe solide temelii.
Tinerii înțeleg ca pe o îndalțare de rîsunet primordiale construirea cu migală și înalt sentiment al răspunderii a obiectivelor celor mai îndrăznețe pe care sfaturile Urîșei Obsii, călăuzite de partid, le-au gândit pentru a consolida temelile socialiste ale țării.
Nu au trecut multe săptămîni de cînd am trăit cu entuziasm acel moment electoral care ne-a îngăduit să ne facem auzită opțiunea. S-a văzut cu limpezime ce drumuri se întîrîp sub pașii noștri. A fost mărturisită dragostea față de un partid care și-a asumat istorice răspunderi și care a căpătat încrederea și încrederea în frăzîntele otomane al tuturor oamenilor muncii: Partidului Comunist Român. Ne-am reafirmat setea de pace. Dorul de liniște. Și cine vrea ca țara să trăiască în pace și să urce treptele de belșug, e, implicit, apropiat de inima bătînd generoasă a partidului.
Da, am ales: A fi comunist înseamnă a răspunde la modul cel mai lucid chemărilor timpului, a te depăși, a avea mereu puterea de a evita ireparabilele defecte detectate în zăvoarele cele mai sigure ale izbînzii.
(Continuare în pag. 6 v.)

TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU A PRIMIT PE VICEPREȘEDINTELE GUVERNULUI FEDERAL CECOSLOVAC

GRIGORE HAGIU HARTA PATRIEI

VIZITA CONDUCĂTORILOR DE PARTID ȘI DE STAT LA EXPOZIȚIA INDUSTRIALĂ CECOSLOVACĂ

reprezentată este ramura industriei construcției de mașini — produsele industriei de automobile, mașini-unelte, mașini agricole, mașini pentru construcții, machete ale unor instalații complexe pentru industria energetică, mașini textile și grafice. Sint expuse, într-o gamă variată mașini de precizie, produse ale industriei electrotehnice de curenți slabi, produse chimice și farmaceutice, precum și produse ale industriei textile și de confecții, instrumente muzicale, bijuterii, porțelanuri, cristaluri, obiecte de artizanat.
În timpul vizitei, oaspeții au primit explicații ample referitoare la calitatea produselor, precum și asupra modului de funcționare a mașinilor și utilajelor.
Tovarășii Nicolae Ceaușescu, Ion Gheorghe Maurer și ceilalți conducători de partid și de stat au apreciat nivelul tehnic la care sint realizate produsele, precum și modul de organizare a expoziției. Președintele Consiliului de Stat și-a exprimat convingerea că expoziția va contribui la dezvoltarea și adîncirea în continuare a colaborării economice româno-cehoslovace.
Înainte de plecare, tovarășii Nicolae Ceaușescu și Ion Gheorghe Maurer au consensnat în cartea de onoare a expoziției: „Expoziția cehoslovacă ne-a oferit o grăitoare imagine a progreselor obținute de poporul cehoslovac în organizarea și dezvoltarea unei industrii de înalt nivel tehnic. Ea constituie o semnificativă expresie a talentului, pregătirii tehnice și capacității de creație a muncitorilor și tehnicienilor, a inginerilor și specialiștilor din industria socialistă a Cehoslovaciei.
Felicitînd din inimă pe organizatorii expoziției, urăm poporului Cehoslovaciei frățești noi și mari succese în dezvoltarea economiei și în ridicarea nivelului de trai, în edificarea socialistă a patriei sale.”
Vicepreședintele Guvernului Federal al R. S. Cehoslovaciei, Vaclav Vales, a mulțumit conducătorilor de partid și de stat pentru vizita făcută și pentru cuvintele de căldură și preciecare în adresa expoziției și a produselor prezentate.
(Agerpres)

MUNCA SUPREMA VALOARE

LA CARE NE RAPORTĂM

- Promotiile tineretii față în față cu harta de azi și de mine a patriei
- Virsta muncii — virsta creației ● Știința de a cebiya întrecerea cu timpul
- Arde o flacără romantică ● O zi de muncă în Romania socialistă

Zina Muncii... O sărbătorim a douăzecișcincea noastră pe pământul unei Românie libere, al unei Românie care, sfîrșind cu trecutul de aspirație capitaliste, a ridicat pe eumul muncitor la rangul de stăpîn al țării, al bogățiilor și, al propriei vieți.

A simțăm căci, prin fața tribuneilor, în înălțimea căreia vom zări chipurile conducătorilor partidului și statului, trecem sărbătorind-ne muncă, implinirile, demnitățile. Vom-conștenta un sfert de secol de la data cînd „azi” se desprîse de „ieri”. Un sfert de secol de la anul pînă 1 Mai cînd început să vină să-și cîntecul propriul efort creator nu mai era primit cu dispreț. Zina de dincolo de această graniță, chiar din zilele cele mai luno de alădă, păstrează imagini despre un 1 Mai ce se mîna cu un zimbat al îndrăznețului aflat sub constrîngerii celor care nu munceau, o sărbătorire a muncii li se părea subversivă, iar cei ce duceau de-o întregă istorie greul muncii, departe de a se lăpăda de acest efort dat omului ca o măsură a forței sale, voiau să facă din ea o sărbătorire. O năzuință demnă de adevăratul chip al clasei muncitoare de pretutindeni.
Privim imaginile din zilele timpurilor trecute, imaginile de stradă, scenele de mitinguri ținute în cine știe ce sală strîmtă, întîlnirile cam-

(Continuare în pag. a 11-a)

(Urmare din pag. 1)

Sărbătorirea muncii se însoțește de o creație artistică în vremea sfârșitului anului. Pe urmă? Pe urmă vine încrederea în capacitatea omului, în hărnicia sa, în inteligența sa creatoare, încrederea în puterile muncii. Nu era, în anii de luptă, prea mult timp pentru „ziua a doua”; trebuia pregătită prima victorie.

Și iată-ne, azi, 1 Mai 1989, milioane de oameni ies în stradă și în piețele orașelor, adunându-se în sălile cele mai frumoase ale satelor, precum în cele mai mari amfiteatre ale primăverii să sărbătorească a 25-a zi liberă a Muncii. O dată cu țara, muncă ca a avut ea înăși, devenind una dintre marile fundamentele personalității ale timpului. De la situația de vi-

tegită, și-a creat, într-adevăr, statutul ei și omului. Dar nu numai atât. S-a afirmat și amplificat pe pământul românesc cuprind, în 1989, peste 12.000 de profesii. În epoca în care sofisticienții afirmă că într-un singur an (1989) pe pământ trăiesc 96 la sută din numărul savanților întregii istorii a globului, munca și-a apropiat cultura tehnică și devine, din ce în ce mai mult, o îndeletnicire intelectuală. Omul muncii este, tot mai mult ajutat, dacă nu dublat, de produsele inteligenței sale — ordinatorul, calculatorul, automatizarea. Peisajul țării, schimbat de la an la an, stă măturat ca mistine istorică pe care și-a asumat-o clasele muncitoare din patria noastră, misionare de a face o societate eliberată de exploatare, în care omulci

MUNICA

la care ne

PROMOȚIILE TINEREȚII FAȚĂ ÎN FAȚĂ CU HARTA DE AZI ȘI DE MÎINE A PATRIEI

Ne-am propus să începem reportajul-anchetă pe tema muncii, a acelei munci, cum spuneam, concepută ca supra-valoră care ne raportează, călătorind printr-o lume cântec, sub aspect puritativ și estetice, la amănunțitele inefabilități: tineretea alături în perioada existenței sale cele mai autentice la școala muncii.

Copiii care, așa cum pleacă dintr-un cunoscut profesor român, încă de când încep să umble prin oăzile simț atrase de „minunile muncii”, doresc să înfăptuiască și ei lucruri utile, asemenea oamenilor maturi.

tinărului, la plan etic și la specializare profesională — spre actul creator al muncii, angajate și profunde totodată.

In băncile confesiunilor profesore, confirmă tânărul profesor **AUREL BELDEA**, din Dobrovăț, județul Iași. „Am avut ocazia să lucrez în haina superlativității, a traicului „ușor”, fără efort, fără dorința de a realiza în fața creștin, nu te încredinșezi niciodată. Dincați, mari — Alexandru Dima, Constantin Ciopraga, Ștefan Ciocârlan, Vasile Arvinte — m-au învățat cum să leplăd o anumită tentativă pentru totdeauna. De la ei am învățat că e rușinos să dătorzi trăirea, întreținerea vieții, altceva decât muncii tale”.

Intre învățarea deprinderii de a munci și etica omului, modul său de a acționa — rezultat, deci, o relație directă, determinată de însăși raportarea lui la acest criteriu esențial: tu, cu mina ta, cu capul tău — ce produci?

Iată, în continuare, mărturisirea aceluiași tânăr:

„Je prend mon bien, cu je le braves”, spune Molier. Din acest punct de vedere, fiind sigur că trebuie să dătozez totul muncii mele, eu am găsit tot ce-mi trebuie în societatea socialistă. Erau, poate, unii care nu credeau, acum 25 de ani, că țara noastră se va reface atât de repede și va deveni leagănul vișelor celor care știu să le sâibă. Învățind să muncesc, am învățat să am visuri...”

A avea visuri, înseamnă în bună măsură, a avea idealuri. Deschidem, de aceea, scrierile soarte la ancheta noastră despre ideal și facem o constatare întrucâtva surprinzătoare: în absolut toate răspunsurile primite, tinerii ne mărturisesc legătura directă dintre imaginea aspiratelor lor de viitor și muncă, dintre muncă și profesia pentru care se pregătesc sau pe care o practică.

Este posibil — desprindem din scrierile tânărului **TUDOR IONESCU**, elev la școala tehnică de mașini chimice din Năvodari — ca atâtă, unii să-și fi văzut îndeplinit „idealul”, nu muncind, ci bizându-se pe alte forțe de susținere. Eu însă

nu ridic la realitate de a muncii.

„Un școlărit care învețe să scrie, să citească și să vorbească, este un școlărit care învețe să muncească. Un școlărit care învețe să muncească, este un școlărit care învețe să scrie, să citească și să vorbească”.

de-aș vrea să știu, pe lângă cunoștințele profesionale, a ști să lucrezi și să vorbești, să scrii și să citești, să ai o viață în familie, să ai o viață în societate, să ai o viață în lume.

La Institutul de Fizică al Academiei s-a realizat un mare succes: obținerea pentru prima dată la noi în țară a laserilor cu semiconductori. Echipa de cercetători-aurori întruște mulți tineri. Intre ei remarcându-se cu strălucire inginerul **IULIAN PETRESCU**, care numai după 4 ani de la încheierea studiilor universitare, la 26 de ani, a elaborat metodele de preparare a materialului, a contribuit la realizarea practică a dispozitivului de arsenură de galiu, obținând de fapt diodele laser. Azi, el și colegii săi, lucrează la perfecționarea laserilor cu semiconductori.

Doctor în științe agricole, inginerul **CONSTANTIN OLARU**, fiu de țaran din comuna Bumbăești de Jiu, a obținut după minuțioase cercetări și neamărate experimente, un soi de orz cu excelente calități, capabil să fie recoltat cu o lună de zile înainte de cel obișnuit. Acesta 30 de zile înainte de tradiționalul calendar bescios sînt de o mare importanță pentru economie, înlesnind o mai prolifică repartizare a forței de muncă în campanie, asigurând, astfel, celăl de a doua cultură (porumb, soia, floarea-soarelui etc.) producții foarte apropiate de prima cultură.

Cazuri excepționale? Desigur, într-un fel. S-ar putea însă că foarte multe asemenea exemple care să facă dovada înțelegerii într-o tot mai largă măsură, că munca în epoca modernă nu mai înseamnă pur și simplu travaliul brut, că efortul cu adevarat valoros este acela în care intervine creația. La Săvinești, uzina pe care am

„Și tot așa, urcând, plină la adolescența însoțită de regulile trigonometriei, de legile catalizării și reacțiilor chimice, de unicitatea fenomenelor de cultură, produse cu talent, dar și cu o inexplicabilă trudă, ca să-i dăm cuvântul lui Hemingway.

Și încă, mai departe: lumea amfiteatrelor, școala superioară a muncii înscrisă pe scara alt de complicată a vieții moderne.

De unde pornim? De la fetița din însemnările profesorii Șimona Mehedini, care, când își vede mama strălucind cea în evată, arde de neștiuterie de a pregăti și ea, la dimensiunea pereților ei, o piine, fetiță care nu numai că nu trebuie îndepărtată, ci trebuie încurajată în această dorință, căci ea simte nevoia intimă SA MUNCESCĂ, și iată-ne ajunși la ziua distribuirii diplomelor de specialiști sau a susținerii tezei de doctorat, în amfiteatrele politonice, agronomice, literare, medicinale... Ce drum uriaz pareuș pară înnoierii omului, în acest răstimp în care așa întregii învățături conduce cu siguranță spre tânărul capabil a desfășura o activitate constructivă, care știe să muncească și să răspundea propriei munci!

„Că lucrurile stau așa, spune profesorul **ION POPESCU**, directorul Liceului „Gh. I. Lăzar” din București, ne-o demonstrează cel mai elocvent exemplu luate de eloc și de stat în ultima vreme, măsurî între care **Leșcu** și **Ștefan**, ca și alte legi, sînt merite să sprijine precizia cadrelor pentru muncă, în toate domeniile activității. Recentă curiozitate a tovarășului **Nicolas Ciopraga** roștia la Conferința U.A.S.R., este numai una dintre multele dovezi ale acestei preocupări a partidului nostru, un patetic îndemn adresat generației tinere de a-și pregăti viitorul la nivelul exigentelor muncii în epoca contemporană, socialistă”.

Teoretic în custodia întregii societăți prin uriașele eforturi de investiții și coordonare științifică pe care le reclamă pregătirea generației pentru muncă se află, în pragul acestui început de mai, înscrisă în sferele altor dimensiuni, de anvergură, în comparație cu epoca vechii și luptei pentru câștigarea libertății muncii. Școala muncii depășește azi cu mult cadrul școlii propriu-zise: de la cursurile de împrăspătare a cunoștințelor tehnice, de ridicare a calificării profesionale

VÎRSTA MUNCII — VÎRSTA CREAȚIEI

Uriașul laborator prin care trece tineretea în perioada când învață ce și cum să muncească și urmează (trebuie să-i urmeze!) o vîrstă a recoltelor. Din această vîrstă face parte peisajul actual al siderurgiei gălățene, a cărei construcție începea, cu cîteva ani în urmă, prin mișcătura unui metru cub de pămînt de către cupa unui excavator și la care asistau, emoționați de clipa pionieratului, cîteva copii. Din aceeași rețolă face parte — ridicată la o putere și mai mare — crucuța cuburilor incandescente printre roțile uriașului blmning răsărit pe aceiași loc, fac parte zilele și nopțile de veghe în fața inteligențelor tablourilor electronice de comandă. Vîrsta recoltelor înseamnă creșterea, sub ochii noștri, din străfundurile Dunării, a piedestalelor de beton ale vîștoarei hidrocentrale, munce uman îngenunat în adîncuri cu roca — operă a naturii. La Letra, **CHEORGE COCOȘ**, unul dintre mîile de oameni care au lăsat în urma lor Argeșul ce dă lumină, chemat să pregătească de tineri la județ, ori în marile sfat al țării, unde este deputat, folosește în scriitura peste muntii helioptere pentru a economisi timpul atât de necesar trudei lor, acolo unde se străngău alte tuneluri de aducțiune, unde se ridică alt imens baraj și se creează altă mare nouă. Vîrsta recoltelor, totodată, pe ogoarele socialiste ale patriei, în laboratoarele de cercetări, la masa de scris, la catedră sau în fața șevaleului...

Să parcurgem sinteza unor biogrfuri care ni se par semnificative:

„Să muncim și să gîndim înțelegem”, este azi dintre cele mai interesante inițiative pe care le-a luat organizația U.T.C. din uzina noastră, ca îndemnul în care-și desfășoară activitatea tinerii muncitori, — ne spune **FILIP BAIASZ**, montor la „Tractorul” Brașov. În orașul în care unul la fiecare patru tineri muncitori sînt inovatori, chemarea a venit cu o încălțătură concretă de fapte determinante: la noi, la „Tractorul”, automatizarea a devenit o realitate, se pregătește introducerea unui calculator electronic, din ce în ce mai frecvent, și auzi discutînd pe muncitori despre ergonomie, știință ce studiază raporturile dintre om și muncă. Specializarea, cultura tehnică, intelectualizarea muncii, este azi absolut firesc, adăuga același tânăr muncitor, într-o uzină în care „majoritatea sînt nevoia să poarte în buzunar manualul de trigonometrie și algebră, ca să-și îndeplinească pe măsura cerințelor obligațiile profesionale. Într-o uzină, deci, unde cultura muncii devine indispensabilă chiar și acela care par să nu rămînă decît anonim în procesul de producție al unor mașini azi de reputație mondială”. Ascultînd-l pe tânărul brașovean, unii dintre noi, care au avut posibilitatea să-i întîlnescă pe specialiștii de la „Tractorul” și „Șteagul roșu” peste hotare, uneori plîș spre linia de foc a Ecuarului, unde sînt cernite mașinile produse aci, ne dădăm seama că numai prin această largă îmbrîmăre a cărții cu munca chiar și de către cei aparent „anonimi” — valoarea muncii și inteligenței românești a putut sparge vechi granite, căpătînd medalie de aur ale recunoașterii mondiale.

Și încă, mai departe: lumea amfiteatrelor, școala superioară a muncii înscrisă pe scara alt de complicată a vieții moderne.

De unde pornim? De la fetița din însemnările profesorii Șimona Mehedini, care, când își vede mama strălucind cea în evată, arde de neștiuterie de a pregăti și ea, la dimensiunea pereților ei, o piine, fetiță care nu numai că nu trebuie îndepărtată, ci trebuie încurajată în această dorință, căci ea simte nevoia intimă SA MUNCESCĂ, și iată-ne ajunși la ziua distribuirii diplomelor de specialiști sau a susținerii tezei de doctorat, în amfiteatrele politonice, agronomice, literare, medicinale... Ce drum uriaz pareuș pară înnoierii omului, în acest răstimp în care așa întregii învățături conduce cu siguranță spre tânărul capabil a desfășura o activitate constructivă, care știe să muncească și să răspundea propriei munci!

„Că lucrurile stau așa, spune profesorul **ION POPESCU**, directorul Liceului „Gh. I. Lăzar” din București, ne-o demonstrează cel mai elocvent exemplu luate de eloc și de stat în ultima vreme, măsurî între care **Leșcu** și **Ștefan**, ca și alte legi, sînt merite să sprijine precizia cadrelor pentru muncă, în toate domeniile activității. Recentă curiozitate a tovarășului **Nicolas Ciopraga** roștia la Conferința U.A.S.R., este numai una dintre multele dovezi ale acestei preocupări a partidului nostru, un patetic îndemn adresat generației tinere de a-și pregăti viitorul la nivelul exigentelor muncii în epoca contemporană, socialistă”.

Teoretic în custodia întregii societăți prin uriașele eforturi de investiții și coordonare științifică pe care le reclamă pregătirea generației pentru muncă se află, în pragul acestui început de mai, înscrisă în sferele altor dimensiuni, de anvergură, în comparație cu epoca vechii și luptei pentru câștigarea libertății muncii. Școala muncii depășește azi cu mult cadrul școlii propriu-zise: de la cursurile de împrăspătare a cunoștințelor tehnice, de ridicare a calificării profesionale

„Că lucrurile stau așa, spune profesorul **ION POPESCU**, directorul Liceului „Gh. I. Lăzar” din București, ne-o demonstrează cel mai elocvent exemplu luate de eloc și de stat în ultima vreme, măsurî între care **Leșcu** și **Ștefan**, ca și alte legi, sînt merite să sprijine precizia cadrelor pentru muncă, în toate domeniile activității. Recentă curiozitate a tovarășului **Nicolas Ciopraga** roștia la Conferința U.A.S.R., este numai una dintre multele dovezi ale acestei preocupări a partidului nostru, un patetic îndemn adresat generației tinere de a-și pregăti viitorul la nivelul exigentelor muncii în epoca contemporană, socialistă”.

Uriașul laborator prin care trece tineretea în perioada când învață ce și cum să muncească și urmează (trebuie să-i urmeze!) o vîrstă a recoltelor. Din această vîrstă face parte peisajul actual al siderurgiei gălățene, a cărei construcție începea, cu cîteva ani în urmă, prin mișcătura unui metru cub de pămînt de către cupa unui excavator și la care asistau, emoționați de clipa pionieratului, cîteva copii. Din aceeași rețolă face parte — ridicată la o putere și mai mare — crucuța cuburilor incandescente printre roțile uriașului blmning răsărit pe aceiași loc, fac parte zilele și nopțile de veghe în fața inteligențelor tablourilor electronice de comandă. Vîrsta recoltelor înseamnă creșterea, sub ochii noștri, din străfundurile Dunării, a piedestalelor de beton ale vîștoarei hidrocentrale, munce uman îngenunat în adîncuri cu roca — operă a naturii. La Letra, **CHEORGE COCOȘ**, unul dintre mîile de oameni care au lăsat în urma lor Argeșul ce dă lumină, chemat să pregătească de tineri la județ, ori în marile sfat al țării, unde este deputat, folosește în scriitura peste muntii helioptere pentru a economisi timpul atât de necesar trudei lor, acolo unde se străngău alte tuneluri de aducțiune, unde se ridică alt imens baraj și se creează altă mare nouă. Vîrsta recoltelor, totodată, pe ogoarele socialiste ale patriei, în laboratoarele de cercetări, la masa de scris, la catedră sau în fața șevaleului...

Să parcurgem sinteza unor biogrfuri care ni se par semnificative:

„Să muncim și să gîndim înțelegem”, este azi dintre cele mai interesante inițiative pe care le-a luat organizația U.T.C. din uzina noastră, ca îndemnul în care-și desfășoară activitatea tinerii muncitori, — ne spune **FILIP BAIASZ**, montor la „Tractorul” Brașov. În orașul în care unul la fiecare patru tineri muncitori sînt inovatori, chemarea a venit cu o încălțătură concretă de fapte determinante: la noi, la „Tractorul”, automatizarea a devenit o realitate, se pregătește introducerea unui calculator electronic, din ce în ce mai frecvent, și auzi discutînd pe muncitori despre ergonomie, știință ce studiază raporturile dintre om și muncă. Specializarea, cultura tehnică, intelectualizarea muncii, este azi absolut firesc, adăuga același tânăr muncitor, într-o uzină în care „majoritatea sînt nevoia să poarte în buzunar manualul de trigonometrie și algebră, ca să-și îndeplinească pe măsura cerințelor obligațiile profesionale. Într-o uzină, deci, unde cultura muncii devine indispensabilă chiar și acela care par să nu rămînă decît anonim în procesul de producție al unor mașini azi de reputație mondială”. Ascultînd-l pe tânărul brașovean, unii dintre noi, care au avut posibilitatea să-i întîlnescă pe specialiștii de la „Tractorul” și „Șteagul roșu” peste hotare, uneori plîș spre linia de foc a Ecuarului, unde sînt cernite mașinile produse aci, ne dădăm seama că numai prin această largă îmbrîmăre a cărții cu munca chiar și de către cei aparent „anonimi” — valoarea muncii și inteligenței românești a putut sparge vechi granite, căpătînd medalie de aur ale recunoașterii mondiale.

Se pregătesc marile germinări

Geometrie desenata in piatra muntelui: se verifică axul galeriei la aducțunea principală a hidrocentralei de pe Lotru.

A gândi, a crea — întâi o formă de muncă de cea mai înaltă calitate...

ARDE O FĂCLIE ROMANTICĂ...

Privim o colecție de fotografii. Ca și imaginile reproduse în paginile de față, ele vorbesc tot despre raportul tinerete-muncă, dar despre o muncă cu un caracter deosebit. Lăudind hărnicia, ele amintesc de răspunsul dat de o generație, la chemarea partidului, în 1948, anul în care aproape 30.000 de tineri, sosiți pe șantierea de la Bumbești-Livezeni, au făcut în țara noastră nu numai o pagină de nepieritor eroism în muncă, dar și începutul unei noi tradiții: munca voluntar-patriotică. S-a așezat atunci o piatră de temelie, sensul acestui nou fel de muncă coexistind cu noile raporturi dintre cetățean și țara în care trăim. A sperat acea generație de muncă în care esențială este satisfacția de a te ști parte la înflorirea patriei tale, a peisajului ei, căruia i-ai adăugat o floare în peluza unui parc, un non viaduct sau un metru de drum bine amenajat.

De atunci, de la acel an glorios al șantierei, munca voluntar-patriotică a cuprins mase tot mai largi ale tineretului. Anul trecut, de exemplu, pentru înfrumusețarea satelor și orașelor patriei, pentru continuarea gospodăriei și întreținerii, au funcționat 500 de șantiere locale ale tineretului, care și-au adus astfel contribuția la întrecerea patriotică între localități. Acestora trebuie să le adăugăm, însă, și cele cinci șantiere ale tineretului, organizate pentru sprijinirea construcției autostrăzii București — Fitești, șoselelor Bumbești — Livezeni, Gimpina — Comarnic, Baia Sprie — Sighet și aeroportului de la Otopeni, ca și cele trei șantiere pentru executarea lucrărilor de irigații din Insula Mare a Brăilei, Jeșalia — Ialomița și Baneasa — Giurgiu. Oțelăria au primit, în anul trecut, o cantitate de aproape 350.000 tone metale vechi; suprafața nou împădurită a atins aproape 4.000 de hectare; peste 500.000 plopi ornamentali au apărut pe drumu-

pare socială de 320 la sută. — Organizarea științifică a producției care a început să capete la noi contururi certe, ce mișcă de accent operația cu precizie? — Până acum — ne spune inginerul TUDOR ION, expert principal în studiul muncii, cel care creează metodele de lucru erau însăși executanții. În prezent, se poate afirma cu certitudine, executantul începe să privească, pe baza unor temeinice analize de știință a muncii, o metodă de lucru pe care trebuie să și-o însușească și să o aplice întocmit, fapt care-i garantează cantitatea și calitatea, înscrierea activității sale de producție în productivitatea calculată.

Dezlănțuirea de energie și de forțe creatoare, munca neobosită a oamenilor țării, prin care se caracterizează întreaga noastră istorie din ultimul sfert de veac, pot fi astăzi, apreciate la adevăratul lor valoare socială și general-umană. Pentru dimensiunile lor coplesitoare pledează consecințele lor: în primul rând toate realizările noastre din

SUPREMA VALOARE RAPORTĂM

șul Victoria va împlini 20 de ani. Adică munca în țara noastră socialistă își are deja, istoria ei, care o recomandă prin eucerii grandioase. Iată, citim numai despre acest oraș, din același prospect: „20 de ani Victoria — timp suficient pentru a face cunoscute produsele acestei uzine în lumea largă. Fiecare produs și-a eucerit cumpărătorii. Amoniac, acid azotic, nitrat de amoniu, uree, bicarbonat de amoniu și carbonat de amoniu, acid sulfuric, sulfat de sodiu, alcool metilic, cleiuri sintetice (pentru lemn, hârtie și a-

riante — acestea sînt numai câteva din produsele Combinatului chimic Victoria, care pentru peste 2.000 de beneficiari din țară și de peste hotare reprezintă noțiunea înaltă de calitate. Douăzeci de ani de chimie a combinatei au creat multiple legături economice și comerciale internaționale. Unele dintre cele 59 de produse principale sînt vîndute în Republica Federală a Germaniei, Anglia, Statele Unite, Austria, Iugoslavia, Danemarca, Ungaria, China, Cehoslovacia, Iran, Egipt, Argentina, Israel”.

„Exemplul unui oraș tinăr, unul dintre multiplele exemple care se pot da ori de cîte ori vorbim despre efortul constructiv, creator al tineretului nostru popor.

cundă limitei care-l definea, pină în acel moment, pe cel mai rapid alergător pe suta de metri? Sau ce metaforă fertă pentru producția modernă e analiza chimografică unei sărituri la trambulină? Mărturisim că aceste întrebări le-am formulat la capătul vizionării unei recente premiere cinematografice. Nu e vorba de producția unei case de film de renume, nici nu avem de-a face cu un film artistic, ci, mai degrabă, e vorba de un serial care va face cunoscut, în rîndul celor interesați — aproape cinci milioane de spectatori de la noi, cit numără azi populația angajată în producția industrială, din țara noastră — „studiu de filme” al Centrului de perfecționare a pregătirii cadrelor de conducere din economie de la Otopeni, iar filmul — primul realizat exclusiv cu mijloace proprii și la a cărui premieră pe țară am avut șansa să participăm — are un titlu foarte puțin publicitar: „Analiza sistematică a locului de muncă”. E vorba de un serial mult mai palpitant însă de cît seriile știute căci bătăile, substanța genului, e una esențială: lupta omului cu timpul socialmente necesar executării unui produs. Iar printre cheile succesului se află, neîndoișos, analiza operațiilor necesare efectuării unui subsansamblu, comparabilă cu descompunerea în fotograme a filmului unei alergări spectaculare sau a unei sărituri armonioase de la trambulină. Cu mijloacele specifice analizei moderne de organizare științifică a producției, inginerul EUGEN CARP, protagonistul acestei premiere, primul inginer prezent la descrierea cursurilor acestui centru a reușit să demonstreze și să propună măsurile științifice ce se impuneau reconsiderării unui loc de muncă, fapt care a condus, în condițiile reducerii efortului fizic, la realizarea unei performanțe neobosite, datorată în exclusivitate organizării moderne, științifice a locului de muncă: în loc de 78 de subsansambluri cît realiza un muncitor pină la intervenția ordonatoare a științei, la 187 de subsansambluri.

Intr-adevăr, în chiar știința muncii — ne spune economistul VIRGILIU ANGELESCU — există o ramură care pivotează în jurul cifrelor principii de bază ale economiei de mișcare. Filmul pe care l-am văzut este, cînd, deosebit de elocvent pentru a afirma necesitatea cunoașterii mișcărilor necesare unei operații nu numai de către specialistul în organizarea muncii ci și de muncitorul însuși. Pregătirea modernă a acestuia din urmă nu poate renunța la a-i încușta știința de a se mișca cît mai economic, de a descoperi legăturile logice, directe dintre diferite operații, toc-

mai pentru a nu risipi eforturile zadarnice sau timp. Aș menționa că sînt țări unde muncitorul necalificat primește la angajare o broșură cuprinzînd recomandări asupra felului în care trebuie să-și economisească concret timpul și efortul ca să nu mai vorbim că în școlile profesionale acestei științe îi corespunde un obiect de studiu de bază. A nu poseda atari cunoștințe concrete înseamnă a fi victimă irosirii efortului muncii. Remedii, deci, tipizarea mișcărilor după o analiză temeinică a locului de muncă și a operațiilor ce-i revin pe flux, muncitorului.

Redus la esențializarea mișcărilor și la repetarea stereotipă a acestora, muncitorul industriei moderne nu devine un pachet de reflexe, de automatisme? Muncitorul care gîndește asupra producției, asupra operațiilor pe care le face va fi astfel exclus din fluxul producției moderne?

„De loc. Tipizarea îl dezlegează de mișcările și timpii

ȘTIINȚA DE A CÎȘTIGA ÎNTRECEREA CU TIMPUL

Procesul continuu de industrializare masivă a țării, realizat sub conducerea intelapătă, științifică a partidului, a mobilizat energiile constructive ale oamenilor, restructurînd, prin actul neobosit al muncii, întreaga geografie economică a patriei. De la această cotă la care ne aflăm, de pe acest fundament urias și temeinic zidit în anii socialismului, convingerea întregului popor că prin muncă și numai prin muncă putem continua ascensiunea noastră este fermă, stimulată de succesele pe care le-am obținut pină în prezent. Nu numai că am realizat industrii, întregii noastre economii o bază modernă, dar, în același timp, la noi a crescut un deșajament bine calificat de muncitori, o intelectualitate tehnică sensibilă la nou, racordată la cuuceririle tehnico-științifice moderne, capabile să dea o nouă expresie, incomparabil superioară, tradițiilor noastre perfecționare ale economiei, elaborate de Congresul al IX-lea, ca și de Conferința Națională a Partidului Comunist Român, pun în centrul întregii noastre activități constructive sarcina organizării științifice a economiei. Partidul ne cere acum să statotimic în siste-

mul de producție de bunuri știința de a munci, arta de a munci, dibăcia randamentului. Căci randamentul nu e efortul rezultat mecanic al simbolului, randamentul înseamnă să izbutești cu eforturi cît mai mici să obții un rezultat cît mai mare. În anii construcției socialiste noi am investit eforturi, bogății materiale și energii sufletești enorme și primind de la această realitate, sarcinile puse în prezent de partid deschid o largă și generoasă perspectivă. Cu ajutorul științei moderne a muncii, trebuie să scotăm din aceste mari investiții rezultate mult mai mari. Se poate astăzi afirma cu certitudine, la puțin timp de la noua etapă în care a intrat întreaga noastră economie, că ne aflăm pe drumul cel bun. Organizarea științifică a producției, sufletul său înnoitor a început deis să-și descopere razele. Din nonumăratele aspecte edificatoare în această direcție reporterii acestor pagini au ales o adresă deja cunoscută, rod, dar și slujitor esențial, în egală măsură, al procesului de organizare științifică a economiei noastre.

V-ați gîndit vreodată ce urgenții sociale ar putea ridica smulgerea unei zecimi de se-

Prefață în un ciitor poem al mu ncii...

paraziți, neproductivi, de eforturi inutile, degrevare ce se repercutază pozitiv în creșterea spațiului pe care-l poate acorda gîndirii, analizării muncii sale. Dar rodul acestei degrevări, ca să condiționeze și în mai mare măsură valoarea socială a muncitorului, este slujii de pregătire a intelectuală. Academia muncii sovietic S. Strumilin, în urma unor vaste anchete de sociologie a muncii, a alcătuit un tabel elocvent. Un analfabet, instruit însă profesional, realizează o productivitate socială între 12 și 16 la sută; cu un an de școală această productivitate atinge 30 la sută; cu patru ani de școală primară cota e de 70 la sută; cu 9 ani de școală generală productivitatea socială ajunge la 280 la sută, în timp ce un absolvent de institut de învățămînt superior are o cotă de partici-

ai producției nu numai că este posibilă dar absolut necesară. Nici nu poate fi concepută de cele mai multe ori, definiția și permanenta îmbunătățire a metodelor de lucru fără concursul direct al executantului. Nu e vorba numai de receptivitatea la nou al acestuia ci și de stimularea gîndirii lui, de audiența de care trebuie să se bucure ideile sale în perfecționarea metodelor de lucru.

„Întrecerea cu timpul, care în limbaj social înseamnă productivitatea muncii, presupune în afara școlii tradiționale, o permanentă racordare a tînrului la școala esențială a vieții care înseamnă școala muncii. O necesitate pe cît de modernă pe atît de necesară pentru ca raportarea noastră la valoarea fundamentală ce definește locul și rolul omului în societatea noastră socialistă, munca, să fie superioară, maximă.

planul concret al producției materiale, apoi viața noastră socială, întemeiată pe relații fundamentale reînnoite, cultura noastră, care, alături de valorile recunoscute și conservate de timp, a încorporat valori noi, create în anii ordinii socialiste, și, în sfîrșit, însăși mentalitatea noastră restructurată și pregătită să se confrunte cu cele mai acute întrebări și probleme ale contemporaneității.

Un tur de orizont asupra peisajului material și uman al țării, atît de încercat în trecut și acum profund marcat de transformările pe care o rînduirea socialistă le-a impus orașelor și satelor, soluții și subsolului, conștințelor și condiției economice, a oamenilor, va oferi cunoașterii noastre, astăzi, în pragul acestui 1 Mai pe care ne pregătăm să-l sărbătorim, repere de o tulburătoare elocvență. În anul care a trecut, ulti-

O ZI DE MUNCĂ ÎN ROMÂNIA SOCIALISTĂ

mul pe care l-au consemnat cifrele statisticienei, întreaga producție industrială a anului 1938, an de vîrf al producției capitaliste în ceea ce privește țara noastră, a fost obținută în numai 24 de zile. Într-o singură zi a anului 1968 zestrea existentă de produse finite, bunuri de larg consum, materii prime și energie electrică a țării a sporit la 8197 tone de fontă, față de 510 în 1949, 13.016 tone de oțel, față de 970, 55.440 tone de cărbune brut extras, față de 9660, 76.148.000 kWh de energie electrică față de 3.123.287 în 1938, 1651 tone de îngrășăminte chimice, 1701 mii de mp țesături și 200.000 perechi de încălțăminte, bunuri care, în bună parte, au fost produse de cele circa 700 uzine, fabrici și secții noi, dotate cu tehnica modernă și edificate numai în primii trei ani ai actualului cincinal, perioadă în care ritmul mediu anual de creștere a producției industriale a țării a fost de peste 12 la sută, față de 10,7 la sută cît era prevăzută. Și lista poate fi continuată cu toate că, în unele domenii, nu este posibil să ne mai raportăm cu trecutul, datorită faptului că, în timpul naționalizării, ea și înainte de 23 August 1944, România nu producea nici locomotive electrice sau Diesel-electrice (167 bucăți în 1968), nici instalații petroliere, nici mașinutajele pentru uzinarea metalelor (peste 30 bucăți pe zi în anul 1968), nici tulmenți (550 bucăți pe zi), nici materiale plastice și rășini sintetice (354 tone pe zi), nici fire și fibre chimice (148 tone pe zi), nici alte produse care completează tabloul complex pe care îl oferă industria românească de astăzi. Or, o astfel de zi, înăz îndată, se va o zi de muncă în cel mai deplin și mai elocvent înțeles al cuvîntului.

Întreaga experiență a dezvoltării României — sublinia tovarășii NICOLAE CEAUȘESCU — confirmă încă o dată că faptulul fundamental al progresului și civilizației îl constituie industrializarea socialistă, care asigură creșterea în ritm rapid a întregii economii naționale, ridicarea tuturor regiunilor țării, lichidarea decalajului față de țările avan-

sate economice, înflorirea generală a vieții sociale în patria noastră, apărarea și consolidarea independenței naționale. Iată de ce partidul nostru va continua să pună în centrul activității sale industrializarea țării, văzînd în aceasta calea sigură spre edificarea deplină a socialismului, spre crearea condițiilor pentru trecerea la construirea societății comuniste în România”.

În acest sens, mai elocvent, din punctul de vedere al produselor în care se va materializa, va fi o zi de muncă a anilor 1967—1970, ultimii ani ai actualului cincinal, anii în care vor fi date în funcțiune, într-un ritm de peste un obiectiv pe zi, aproape 1000 de noi capacități de producție, toate înzestrate cu tehnica modernă. Acreștia sînt anii în care, în fiecare zi, se vor produce 93.150.885 kWh de energie electrică față de 3.123.287 kWh în 1938 și peste 15.000 tone de oțel față de 778 tone în același an de vîrf al producției capitaliste, îngrășîndu-se, totodată, creșterii spectaculoase și în ceea ce privește celelalte produse de bază, în condițiile în care productivitatea muncii industriale va spori, față de apropiatul an 1965, cu mult peste 30 la sută.

Procesul de industrializare socialistă, transformarea socializată a agriculturii și asigurarea economiei cu cadre calificate, capabile să mișcace tehnologia modernă, se realizează prin investiții de sute de miliarde de lei din fondurile centralizate ale statului, în condițiile creșterii necontenite a nivelului de trai material și cultural al oamenilor, a veniturilor bănești ale populației și a venitului național global. În primii trei ani ai cincinalului în curs, populația țării a crescut, în fiecare zi, cu 730 de oameni și, în fiecare zi a acestui an, au fost create, în medie, 456 noi locuri de muncă și s-au construit 141 apartamente noi, ceea ce exprima echilibrul pe care l-am atins în ceea ce privește posibilitatea de a asigura fiecărui om al muncii locul său de muncă și spațiul locativ convenit. În acest sens, pentru anul 1970 se prevede să se dea în funcțiune 120.000 noi apartamente, într-un ritm de aproape 330 pe zi. În anul 1969, pentru toți cetățenii țării, statul a cheltuit, pentru necesități social-culturale, circa 84.110.000 lei într-o singură zi, în timp ce veniturile bănești ale familiilor de salariați au crescut cu 33,3 la sută față de anul 1965. În același an, sumele cheltuite pentru acortirea sînatății oamenilor, pentru asigurări sociale și alocații pentru copii s-au ridicat la circa 52.000.000 lei pe zi, față de 34.841.095 lei în 1965.

Tineretului, în acest context al realizărilor prin care țara își dezvoltă structurile industriale, dezvoltîndu-și, totodată, profilul spiritual, îi este hărăzit un loc deosebit. Tineretul ocupă o pondere din ce în ce mai mare în cadrul ramurilor hotărîtoare ale economiei naționale și, mai ales, în ramurile noi, de înaltă tehnicitate. În scopul pregătirii lui multilaterale, în vederea sarcinilor care îi revin, în fiecare zi a anului 1968 au fost date în folosință peste 5 săli noi de clasă în învățămîntul de cultură generală, mediu, profesional și tehnic, peste 87 metri pătrați de suprafețe noi destinate spațiilor de învățămînt superior, peste 24 locuri noi în cîmine și cantine studentesti. În întregul an care a trecut s-au cheltuit pentru un elev din școlile de cultură generală 1190 lei și, pentru fiecare student, 11.800 lei, cifrele reflectînd, în cazul acesta, și o îmbunătățire calitativă a procesului de învățămînt. Și, ca o consecință neîmlocuită a acestor investiții, în fiecare zi a anului 1968 învățămîntul a dat economiei naționale 320 de cadre tinere: aproape 300 de muncitori calificați prin școli, circa 70 cadre cu pregătire medie de specialitate și aproape 60 de cadre cu pregătire superioară. Astfel, faptul că ne aflăm în plină dezvoltare economică, faptul că, prin muncă neobosită, împlinim în uzinele moderne în toate județele țării, faptul că dispunem de o agricultură care, competent organizată și generos înzestrată din punct de vedere tehnic, își valorifică într-un grad tot mai înalt și mai eficient rezervele, în sfîrșit faptul că relațiile politice, economice și spirituale cu numerele țării exprima prestigiu stoma de care se bucură țara noastră în lume, toate aceste fapte reprezintă bilanțul bogat al anilor noștri de muncă, bilanț care, în zăoania acestui 1 Mai, prefigurează marelui bilanț al realizărilor de pe parcursul sfertului de veac care a trecut de la eliberare și pe care îl vom sărbătorii în August 23.

Anchetă realizată de:
EUGEN FLORESCU
VARTAN ARACHELIAN
MIHAI PELIN

PRIMĂVARA - ACORD LIRIC

GHEORGHE TOMOZEI

SPLENDIDA UNITATE

Partidului

Presimt viirea fluvilor tale în fiecare pîru
licărind sub ploaștele de aur fină ale senii,
așa cum se-mplinește-ntr-un singur spic de grîu
splendida unitate a lanurilor verii.

Cuvintele tale sînt munții — imense amare
chemînd din ape nisipul luminilor mării.
De ale se rezăimă stătuile pădurii, fognitoare
și fumale, coloane vertebrale ale țării.

Cum fulgerele-și lasă conturul în picuri de ploii
și strălucesc, mai departe, iradiînd spre zenit,
cuvintele tale se continuă limpați, în noi
și cîntecul nu este niciodată sfîrșit...

DINAMICA

Îngemănări de flăcări și sunete fertile
și-nclinesc o clipă perpetua risipă,
cînd fanta străvastă, cu tresăriri vitile
în iğheab, în fîndări sparge contururi de o clipă.

Vibrații nefixate, împotrivirea, fumul
și împietrirea bruscă, îi singură apăi
sălea de zvîrcolire și reîncape drumul
materiei spre sine, sub alte chipuri noi.

Cînd, îmbălsămită, fanta se va prefăce-n clopot,
al navei călătore pe-un drum necunoscut,
se va simți în dangăt nastîpînului hohot
de sfîșiere surdă, stîmrit la început.
Ecolul îngînindu-l, va răsuina pe nava
ce zgîrie aglinda oceanelor, enormă
și de umana trudă îngenunchet purta-va
a lacrimii, rotundă, purificată formă.

Destine minerale, intime lumi — la schimbă
asemeni nouă, timpul, secunde grupînd,
cel ce silește parcă a clopotelor limbă
întoarcerea la țărîmuri s-a sune mai curînd!

GHEORGHE ISTRATE

CEL CARE SCRIE TIMPUL

Cel care scrie ora
arde
și-ascultă cum din frunze moare timpul
umplîndu-se cu fum tăcut.
Cel care scrie timpul
arde
punînd inscripțiile trecerii lui
pe scrumul vîtrei.
Cel care scrie vîtra
fîna în miini un scaptru rămurus
din care izvorăsc pe matca lumii
ape rotunde ca a jară ramănească,
ape lungi ca a dragoste ramănească.
Celui care trece prin anotimpuri
i se arată ploile, furtunile și cearcănel iernii
izvorit din obișnuința timpului
de-a cugata această cugere
în rasturila lui.
Pentru al, pentru cel care își scrie
toamna și iarna
în gînduri
timpul urcă pe pragul casei sale
din întunecată neumplere —
steme de toamnă,
steme de iarnă, —
steme curate,
steme cît a jară ramănească
prin care respiră cacarii
trecînd turme de hotare nostalgice
înapoi,
cîtra vetrele lor de adihnă...

FRANZ LIEBHARD

SOLII

Primește-l ca solii familiare.
De inimă atras, mereu, mereu.
Cu izul unor piini de sărbătore,
Spre tine se îndreaptă versul meu.

Primește-mi fructul cel mai copt din toate.
Ia-mi ce-a rămas întregu-n vijilii,
E calm în juru-mi, Nodul dezlegat e.
Cu soarele în brațe, — această zi.

Prin spume de argint, din zare-n zare
Te chem să vii! Terestru-ncrezătoare,
Tulpini de tineri pomi zărești sub bolji.

Cu el odată să privim spre soare.
Să ascultăm un tainic imn pe care
Il cîntă un grăunte dînd în colț.

În românește de V. PORUMBACU

SEBASTIAN COSTIN

STARE DE CÎNTEC

Mă regăsesc în ape și în culori,
În sunete și în nisipuri,
De o mie și una de ori,
Într-o mie și unul de chipuri,

Suflet al Dunării reci,
Trup al pămîntului care
Peste zăntul privirii îmi treci
Loc de întoarcere și de mișcare.

Țara îmi urcă prin sînge și prin
Golul rămas între cuvinte
Trecîndu-mi ființa, cite puțin,
În regn de lumină fierbîntă.

Desene de ION GRIGORE

NICOLAE DRAGOȘ

AUTOPORTRET

În flăcări de vîndă, aprinderea ierbi
Sub tropotul moale ce-l seacă cerbil
Al pădurii ochi răstîrînd într-un cîntec
Desin fără țărîmuri, continuu descîntec

Pasul cu vascuri urcînd prin palate
De mari vovvazi, și steme-n țipet înnoptate
Munți cu argalii, profund minerale
Glasuri — în ape de rîuri sîdite, străin vegetale —
De mama ce soții și strigă din moarte
Capii din spode de crînceni țrozii, din departe

Prin vase secrete, pădurile lumii
Zvonul de timp și de chipuri al humii
Raze urcîndu-și în trunchiuri, în flori
Cădute în așe, culorii din culorii
Trup al meu, predestinat tribut
Căutătorile de mine plug, nevăzut
De-a lungurile țării și de-a țării
Lălelele semănau — aratul, semînatul — aratul

În flăcări de vîndă, aprinderea ierbi
Sub tropotul moale ce-l seacă cerbil
Lumină, statornic veghind pe camoară
Pe cadul din mine stăpîn,
Prin sleva te, țării!

FLORIN MUGUR

SIMPLU, PRIMĂVARA

Fericiți, fericiți fericiți...
Cu ce liberă minte judecăm primăvara!
Uite capoci limpați ca floriare de sticlă
în care sînt seara.

Nu poate fi pierdută nici o luptă,
Bate pîrul tău lung, ascuțit,
toate soarele ca a sabie neagră —
plouă lent pe zenit.

Toți prietii mei și-au pus mantia de mai.
A căsui soare pe toate curțile mele străiești.
Săntătoarea primăvara tremură
în toate lumile în zare ești.

M-am dezabîntat să spun de.
Uite, strigă de, strigă de!
Uite, stăină primăvara
Vam triumfa.

Un anotimp întreg vam fi stăpînii
a cite cinci împărății.
Vijie frunzele. Soarele lumecă
lung în țării.

Fericiți, fericiți...
Vam fi dimineții cu cîrșe, vam fi amiezii,
vam fi primăvara în care crede a lumă,
în care cred și eu, în care crezi...

DUMITRU M. ION

POEM DE ȚARĂ

Iarna-i în urmă; primăvara cu ciocul de barză bate
Cuis de iarbă pe cîmpia moștenită din neam —
Să leșim cu toții în mai peste deal și-n cetate
Grîne pe umeri să ținem și-n miini floare din ram

Ei va fi cîntare și vor fi poseri senine în zbor
Capii vor spune cu palmii poeme fără de moarte
Ei va fi cîntare cîntare și alina popor
Laudă neamului nostru pe brațe s-a poarte.

Sălea ne-odăie în solare, nestîna balodă
Pe valul de cîmpie fîcure sîmbă a vîlvătaie
Frunza care se-odăie, frunza care va fi ca să cadă
Va lăsa creștea cu fructul rumen care s-a-odăie.

Mergem în timp; douăzeci de milioane iubind
Floarea în pami; fîința noastră-i în floare —
E vremea de aur, vremea de laudă sfîntă; sîntem un popor
Cu sălea nestîna a călătoriei spre soare.

GRIGORE ARBORE

STRIGĂ IARĂȘI PRIVIGHETOAREA

Aminte va trebui de-acum
să îmi aduc despre acel copil
pînă la briu cuprîns de ierburile clare
din ameșitul iulie. Nestatornic
ercă prin creștîle sărate
eicșa umedă a vîntului
Cum se răzbună totul! Prin abandonul
cîngului drag doar el rămîne sînăr
și tu săruti pămîntul obosit,
fînt de povari lăuntrice, dorîndu-ți
sfîrșituri mai apropiate

Dar totul se trezește la un semn
pe care-l încrustează-n ceruri sunete ciudate
și-n aerul lichid din nou te scalzi
cu miinile făcute aripi cître puntea
de nori detunători din departare.
Surlele ploii trec îngîndurate.

Strigă iarăși privighetoarea.

GABRIELA MELINESCU

MAI

O frunză peste alta ridicată,
un gir de muguri, a îmbinare,
de zîmbet lîngă zîmbet,
de sărutare lîngă sărutare.

Pînă la floarea credincioasă
care ne-ocoperă pe toți
cu mari tentacule lăzîndu-și
imaginea în vegetala rați.

Noi sîntem spiritul acestei flori
pe care vîntul a ridicat
deasupra norilor fumegători
care ne dau fiori și frica.

O frunză peste alta ridicată
pe lajer verde de metale.
E zîmbet lîngă zîmbet.
E sărutare lîngă sărutare.

VASILE MOLDOVEANU

TOAST

Cîntec. Ziuă de Armîndeni.
Biceul din bătrîni rămas
Ne adună iarăși și ne prînde-n
Hara largă-a slabadului ceas.

Anticul Atlas povara-și lasă
De pe umeri, răsuflînd puțin...
E pămîntul tot întînsă masă,
Curge-n vaduri vin, de mai, pelin.

Și chiar dacă fruntea încă-i gravă
și nu-i cerul tot înseninat,
Bate-n inimi frunza de dumbravă
Verdele ei dur, de neuitat.

Să ne fie munca bucurie,
Să n-avem pentru necazuri loc!
Pentru ce-i și ce va fi să fie
Să golim paharele! Noroc!

ION CHIRIAC

DESCĂRCĂRI ELECTRICE ÎN LAN

Între fiecare două spice din lan
Fir de lumină arcuit se zărește
Ca la o descărcare electrică dulce
Care ajută puterile
Să-și continue drumul lor întrerupt
Făgînd pe aer...
Ori poate așa-i un făcut.
Asemănare potrivită nu-i.
Poate polenul prinde suflet, mai știu eu,
Și-nceț urcînd

Pe raza soarelui care-a căzut pe floare
O-ndoaie-așa precum,
Pe cînd eram copii, noi îndoiam mestecanii,
Încă se poate cobori pe firul celălalt.
Cu-asmenea-ndrăzneală naște piinea,
Și viața, de altfel.

AGENDA

DESCHIDEREA EXPOZIȚIEI INDUSTRIALE CECOSLOVACE

Miercuri dimineața, în pavilionul B din Parcul Herăstrău din Capitală, s-a deschis expoziția industrială cehoslovacă. La inaugurare au luat parte Ion Păun, vicepreședintele al Consiliului de Miniștri, miniștrii și membri ai conducerii unor ministere economice, conducători de instituții centrale și întreprinderi de stat pentru comerț exterior, oameni de știință și cultură, specialiști din mari uzine bucușene, ziaristi.

Au participat Vaclav Vales, vicepreședinte al Guvernului Federal al Cehoslovaciei, și Karel Kurka, ambasadorul Cehoslovaciei la București. Au luat parte șefii ai unor misiuni diplomatice și alți membri ai corpului diplomatic.

După înțelegerea imurilor de stat ale Republicii Socialiste Cehoslovace și Republicii Socialiste România, Alfred Miercuri dimineața, delegația Uniunii Naționale a Studenților din Elveția (V.S.S./U.N.E.S.) formată din Bruno Rothlin și Willi Wottreng, vicepreședinți ai uni-

În ultima perioadă timpul a permis desfășurarea în bune condiții a semănăturii în porumb și în județul Gorj, unde, datorită poziției geografice, lucrările campaniei de primăvară au început mai târziu. Concentrarea forțelor pe lucrări, crearea unui program de lucru a tractoarelor și mașinilor agricole ce asigură utilizarea acestora la capacitatea maximă au permis ca planul la semănătură să fie complet realizat, iar la o vâz, borceaguri și mul pentru ulei, depășite.

În ultima perioadă timpul a permis desfășurarea în bune condiții a semănăturii în porumb și în județul Gorj, unde, datorită poziției geografice, lucrările campaniei de primăvară au început mai târziu. Concentrarea forțelor pe lucrări, crearea unui program de lucru a tractoarelor și mașinilor agricole ce asigură utilizarea acestora la capacitatea maximă au permis ca planul la semănătură să fie complet realizat, iar la o vâz, borceaguri și mul pentru ulei, depășite.

În ultima perioadă timpul a permis desfășurarea în bune condiții a semănăturii în porumb și în județul Gorj, unde, datorită poziției geografice, lucrările campaniei de primăvară au început mai târziu. Concentrarea forțelor pe lucrări, crearea unui program de lucru a tractoarelor și mașinilor agricole ce asigură utilizarea acestora la capacitatea maximă au permis ca planul la semănătură să fie complet realizat, iar la o vâz, borceaguri și mul pentru ulei, depășite.

SCIINTEIA TINERETULUI

este zilele semănăturii porumbului. „La polul opus hărniciei și bunei organizări — cum se exprima tovarășul inginer Guță Ionescu, directorul Direcției agricole județene, se află alte 60-70 cooperative agricole în care lucrările de campanie se desfășoară nejustificat de lent. De pildă, cooperatorii din Livada au însemnat, până simbătă, numai

Fiecare clipă să fie dăruită viitoarelor recolte!

150 hectare dintre cele 740 repartizate acestei culturi. Cu toate că pe ogoarele acestei unități s-a putut acționa cu toate forțele, terenul fiind pregătit, tractorul nu au lucrat zile în șir, iar semănăturile nu funcționează la capacitatea maximă din cauza proastei reparații și întreținerii. Iată cum, neglijențele din iarnă, din perioada reparațiilor, se plătesc scump acum, în toată munca agricolă, defecțiunile în lanț opresc în capătul tarabei unele mașini agricole. Fără in-

Destul de lent avansează însemnarea porumbului și în alte cooperative agricole ale județului Gorj. La Turceni, de pildă, nu s-a executat însemnarea porumbului decât pe o treime din suprafața planificată — deși condițiile pe care le are această unitate sînt asemănătoare cu cele ale coo-

perative agricole din Ionești care a încheiat, deja, această lucrare. Desechirea constă, însă, tocmai în aceea că, în timp ce la Ionești toată atenția s-a acordat organizării muncii, la Turceni totul se desfășoară la întâmplare: tractoarele stau în cîmp pentru că lipsește simțina, atelele unității sînt mai mult folosite pe loturile personale decît la rezolvarea lucrărilor stringente din cadrul cooperativei agricole; de către președintele unității și inginerul agronom se caută mereu justificări pen-

UN RAID PE OGOARELE JUDEȚULUI GORJ TOATE FORȚELE SĂ FIE MOBILIZATE PENTRU SEMANĂTURILE PORUMBULUI

SUB SEMNUL MARILOR CREATII

(Urmare din pag. 4)
este sârătoarea prin muncă, adăugind noi valori patrimoniului economic al țării, accelerându-i dezvoltarea. Prin tot ceea ce reprezintă, prin toate semnificațiile ei, această zi va prileji și noua manifestare a încrederii, a aderenței întregului popor la politica marxist-leninistă a partidului la măsura menite să accelereze înaintarea patriei noastre spre cîmpele civilizației avansate.

Incorporat în marea detașament de constructori ai noii țări, fierul este mîndru de răspunderea care-i revin, fructele muncii sale în diferitele ramuri de activitate fiind mărturia dăruirii totale, a atașamentului profund, a contopirii idealurilor sale în cîntecul întregului popor. Conștient de misiunea sa — de a se pregăti să ducă mai departe înfruntările îndobîndite în acest vîrst de veac de la Filibeau — fierul patriei își afirmă, și în acest sârătoarea 1 Mai, a dată cu satisfacția de a trăi în condițiile asigurate de epoca noastră, prietenia fraternală cu tineretul țării socialiste, sentimentele internaționaliste care-l leagă de tineretul progresiv din întreaga lume, dorința sa de pace, cooperare și înțelegere între popoare.

Păgînd în marea coloană a demonstrațiilor de 1 Mai, tinăra generație a României socialiste își exprimă voința sa de a participa cu toată forțele, cu tot elanul, cu dinamismul și incandescența vîrstei, fertilizate de idealurile socializării, la împlinirea obiectivelor ce stau în fața poporului nostru, care, stîrnut în jurul partidului, înaintea sa se ferditează pe drumul edificării viitorului. Prezent, în același timp, în fluxul puternic și generos al prieteniei și solidarității internaționale, el adresează salutul său tinerilor de pretindinți, întorcer celor cărora le e scumpă pacea, securitatea și prietenia între popoare, viitorul luminos al umanității.

NOI, IN „MAI '69"

(Urmare din pag. 1)

Vom trece prin fața tribunalului sărbătorii dînd cu noi tineretea pămîntului nostru eroic, aprîr și făcînd să înflorească de străbuni, de către părinți.

Vom trece, cu crengi de cîrșă în mîni. Și vom trece cu sentimentul că deschidem porți, în anotimpurile care vin, unor alte momente de sărbătoare: o 25-a aniversare a Eliberării patriei și al 10-lea Congres al partidului.

Sînt două jubilee încercările nu au fost festivă o cuvîntelor imprumutate din cărți de oade, ci cu oel aer diurn, fieresc, sînt mîsură o ceea ce trîim și gîndim cu odevăral, cu ocol cîm înleptat cu care a abordată chiar furtiv, ocea aplecare spre conțrel, spre esența lucrurilor, care caracterizează aplecare parcurs de partid.

Sigur, tineretea și privilegiile de a ierba și fiarile lui Mai.

Și dragostea.

Dar sub sacrele mull așteptat al primăverii vor fi ocea co sub arhică porturi de lemn înfiorat, ce în holoade, oamienii tineri generațiilor, muncind pentru ca vîsurile să prindă cîntur, cîntenii — bucurăși de prietenii și bucurăși de prietenie — României socialiste.

Actualitatea

SPRE ENIGMELE SECOLULUI AL XIII-LEA

O echipă combinată de arheologi a dat la iveală, în perimetrul Curții Domnești de la Curtea de Argeș, aștrii arheologici datînd din 1222 — cu un veac înainte întemeierii Tării Românești. Filmlu sînt aștrii și povestii de N. Constantin. Cercetări arheologice.

Între anii 1818-1821, arheologul VIRGIL DRĂGHICEANU sîntine un mare și legitim interes cu cercetările preluoate de lucrările de restaurare ale Bisericii Domnești din Curtea de Argeș. Lucrările sale au lăsat totuși multe probleme în suspensie, și iată cî, după 58 de ani, alți arheologi scot la iveală o serie de dovezi materiale care aduc multă așteptată lumină asupra VEACULUI AL XIII-LEA, cel de dinaintea veacului în care a fost întemeiată Tîra Românească.

— După lucrările sînt încă în curs de desfășurare, vî rugăm, tovarășii Constantin, să ne împărtășească din rezultatele pe care le-ați obținut.

Cercetări arheologice LA CURTEA DE ARGES

— După lucrările sînt încă în curs de desfășurare, vî rugăm, tovarășii Constantin, să ne împărtășească din rezultatele pe care le-ați obținut.

Cercetări arheologice LA CURTEA DE ARGES

CONCURS pentru „Cel mai bun cîntec de excursie"

Biroul de Turism pentru Tineret, în colaborare cu ziarul „Știința tineretului", organizează, în cinstea celei de-a XXV-a aniversări o aliberării României de sub jugul fascist, un concurs pentru „Cel mai bun cîntec de excursie".

Tema cîntecelor va fi inspirată din activitățile turistice ale tineretului pentru cunoașterea frumuseților naturale ale țării, o istorie a patriei și a tradițiilor de luptă și muncă ale maselor populare, o drumul străbătut de poporul român în construcția socialismului, pentru înflorirea și prosperitatea României socialiste.

Concursul este deschis tuturor celor care doresc să participe, indiferent de vîrstă și de profesie — creatorii profesioniști sau amatori.

Inscrierile la concurs se fac în baza unei cereri ce se va depune la sediul Biroului de Turism pentru Tineret din str. Onesti nr. 4—6, București, pînă la data de 10 iulie a.c., cu mențiunea: „Pentru concursul „Cel mai bun cîntec de excursie", urmind ca lucrările (muzică și text) — nesemnate — să fie trimise pe aceeași adresă pînă la data de 10 august a.c. La depunerea compoziției se va înainta un plic închis și sigilat, care va cuprinde titlul acesteia, numele și adresa participantului. Lucrările vor fi examinate și apreciate de cître un juriu de specialitate.

Vor fi acordate următoarele premii:

Premiul I — 5.000 lei;
Premiul II — 4.000 lei;
Premiul III — 3.000 lei.

Lămuriri suplimentare se pot obține la Biroul de Turism pentru Tineret — comisia de propagandă și documentare.

Curse de agrement cu automobile de la începutul secolului

Au fost rapoase în circulație, după o jumătate de veac, trei tipuri de automobile fabricate la începutul secolului: Overland 1909, Diana 1910, Ford 1912. Acești „bucurici" ai automobilismului, fabricați de I.T.B. de la Studiul cinematografic „București", se vor afla la dispoziția publicității contra o 30 lei ora, într-un semnal estival, pentru „plimbări de agrement" pe arterele orașului.

Eșec sau manevră tactică?

Ieri, în meci amical, Elveția a pierdut cu 6-1

Selecționata de fotbal a Elveției a suferit o neașteptată înfrîngere cu scorul de 1-6 (0-3) în meciul de verificare susținut la Basel cu formația vest-germană Borussia Muenchengladbach. După cum scrie comentariul Agenției Sport Informazion Zurich, în acest meci, echipa Elveției a prestat un joc nesatisfăcător. Portarul Prosperi a fost neinspirat, iar apărătorii Michaud și Baumgartner au comis numeroase greșeli.

MERIDIAN SPORTIV

● LA APROPIATELE CAMPIONATE EUROPENE de gimnastică, Cehoslovacia va fi reprezentată de Hana Liskova (17 ani) și Indra Kostialova (22 ani). Tinăra gimnastă Liskova a câștigat recent concursul de selecție de la Praga, totalizînd la individual cu scorul de 38,35 puncte.

● ÎN PRIMUL MECI al semifinalilor „Cupei campionilor europeni" la volei (feminin), echipa T.S.K.A. Moscova a învins cu scorul de 3-1 (15-11, 8-15, 15-11, 15-11) formația Slavia Bratislava. Returul va avea loc la Bratislava.

● PE LINGA COMITETUL OLIMPIC AL S.U.A. a fost creată o comisie specială de consultanță, cuprinzînd 25 de foști și actuali campioni olimpici, printre care Jesse Owens, Alf Oerter și Don Schollander. Această comisie va lua parte la dezbaterea privind „interesele olimpice ale țării".

● PENTRU PRIMA ORĂ în S.U.A. (și în lume), se va disputa un meci de fotbal pe un teren acoperit cu „gazon artificial". Este vorba de terenul din tartan, amenajat în orașul Portland (Oregon), unde la 19 mai vor susține un meci demonstrativ echipele britanice West Ham United și Kill-marnock. Observatori ai F.I.F.A. vor urmări această

PENTRU TIMPUL DV. LIBER

Teatre
JOI, 1 MAI 1969

Opera Română: COPPELIA — ora 19.30; Teatrul de Operă și CONTEȘA MARIȚA — ora 19.30; Teatrul Național „I. L. Caragiale" (sala Comedia): IDIOTUL — ora 19.30; (sala Studio): TRAVEȘII — ora 19.30; Teatrul „T. V. Sturdza Bulandra" (Schiță Mătureanu): D-ALÉ CARNAVALUL — ora 20; (sala Studio): SEAN — ora 20; Teatrul Mic: IONA — ora 20; Teatrul „C. I. Nottara" (B-dul Magheru): LO-VITURA — ora 19.30; (sala Studio): CAFENEADA CAMELEONULOR — ora 20; Teatrul Gluscești: MARTORI SE SUPRIMĂ — ora 19.30; Teatrul „Barbu De-

Cinema

A TRĂI PATRUA A TRĂI rubează la Patria (orele 8.30; 12.15; 17.45; 20.30). PARADISUL IN-BRĂGOSTIȚILOR rubează la Republica (orele 9; 11; 13; 15; 17; 19; 21.15). PE URMELE GOIMULUI rubează la Luceafărul (orele 8.10;

mieră) rubează la Timpuri Noi (orele 9-31 în continuare). NOAPTEA E FACUTĂ PENTRU... A VISA rubează la Perovsk (orele 8.30; 11; 13.30; 14; 16.30; 21). Excelsior (orele 9; 11.15; 13.30; 16; 18.30; 21). Melodia (orele 9; 11.15; 13.30; 16; 18.15; 20.30). RIO RIVOL rubează la Înfrîntura (orele 15.30; 18). Munca (orele 15.30; 18). FAȘA rubează la Buzdău (orele 15.30; 18). ULTIMA NOAPTE A COPIIĂRII (ora 20.30). Flacăra (orele 15.30; 18). TATA (ora 20.30). RIEȘA ROYCE-UL GALBEN — TOTUL PENTRU RIR rubează la Dacla (orele 8.15-18.45 în continuare). PE FERN PROPRIU rubează la Unirea (orele 11.30; 16.30). EXPRESUL COLONELULUI VON RYAN rubează la Lira (orele 15.30; 18; 20.30). Perențiu (orele 15.30; 18; 20.18). PENTRU ÎNCA PUTINI rubează la Drumul Sării (orele 15; 17.30; 20). Popular (orele 15.30; 18). A FORT ODATA UN MOȘ ȘI O BARĂ (orele 20.30). RAUTĂCIOSUL ADOLESCENT rubează la Gulești (orele 15.30; 18; 20.30). Miorita (orele 8.30; 12; 14.30; 17.30; 20). UN OM PENTRU

FRUCTE, LAPTE ȘI CACAO
ASTEAM-PLAC ȘI LE DORESC...

CARAMAME

In caramelle se sc...

PRODUCE ALE I. I. S. «BUCUREȘTI»

Centru tineret

